

[Lilli Gyldenkilde]

ening – at det er altså vigtigt, at vi tager denne sag op. Det er dem, der leder og fordeler arbejdet; det er dem, som også arbejdsministeren var inde på i forbindelse med HK-dommen ved EF-Domstolen; det er dem, der bestemmer på arbejdspladsen, bestemmer, hvordan det skal se ud.

Dér vil jeg så godt gå over til det svar, arbejdsministeren gav, at jeg overfortolkede lidt, hvad den HK-dom gik ud på. Det mener jeg ikke jeg gør. Nu kan jeg ikke huske ordlyden af det, arbejdsministeren læste op, men jeg mener, at det var noget i retning af, at hvis det viser sig, at der er et uigennemskueligt lønsystem på den pågældende virksomhed, skal arbejdsgiveren bevise, hvorfor kvinderne skal have mindre i løn end mændene.

Det betyder efter min bedste mening, at man er gået over til omvendt bevisbyrde, for i masser af tilfælde kan arbejdsgiverne ikke finde én eneste ordentlig grund til, at kvinderne skal have mindre i løn på arbejdspladsen end mændene. De vil ikke kunne finde et – hvad skal jeg sige – gennemskueligt system, for der findes ingen gennemskuelighed i det ud over, at det er tradition, det er en vane, sådan har det altid været.

Vi ser ude på arbejdspladserne, at kvinderne sidder ved et bånd. Man kan f.eks. sidde og lodde og lave printplader; det kan være syersker ved et bånd, hvor varen går fra hånd til hånd. Der sidder de tæt – alle kvinderne – og syr, så det står efter, og lodder, så det står efter, og bliver passet op af mænd, som dels holder øje med, om det nu er godt nok, det, de laver, og dels kommer med varer til dem, så de hele tiden kan sidde og være i sving. Der er jo ikke nogen som helst grund til, at man ikke i disse tilfælde skal have lige løn. Der vil ingen gennemskuelighed være i, at den, der overvåger eller bringer varer, så båndet uforstyrret kan køre videre, skulle have mindre eller mere i løn. Der er overhovedet ingen anden grund til det end traditioner.

Jeg mener, det er traditionen, der bliver gjort op med i den dom, der er afsagt, og jeg kan forstå på ministeren, at lige nu skal vi i hvert fald ikke gøre noget i den forbindelse; der er vel andre, der også skal tale og give udtryk for, hvad de mener. Men jeg er ikke et øjeblik i tvivl om, at vi kommer til at revidere ligelønsloven på baggrund af den dom. Vi kan da ikke leve med,

at vi har en lov, der flere gange via domstolene bliver tolket langt videre end lovens ordlyd, så vi bliver da nødt til at lave loven om. Alt andet vil være uanstændigt.

Jeg skal takke for en god debat. Jeg håber, at det denne gang lykkes at få overenskomstparterne til at tage dette ad notam.

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Fru Lilli Gyldenkilde har nu flere gange stået og sagt, at Fremskridtspartiet ikke tager dette alvorligt. Jeg vil gerne sige til fru Lilli Gyldenkilde, at Fremskridtspartiet tager det utrolig alvorligt; vi tager det så alvorligt, at vi ønsker at se, at kvinder og mænd bliver behandlet ens, men alle sammen som mennesker. Derfor mener vi, det er en forkert indfaldsvinkel at blive ved med at tale om kvinder hist og kvinder her og lave positiv særbehandling og den slags ting. Vi mener virkelig, at alle skal respekteres som mennesker.

Så tror jeg, at fru Lilli Gyldenkilde måske begynder at forstå, at Fremskridtspartiet faktisk tager dette seriøst.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Fru Annette Just kan ikke aftvinge nogen uenighed fra mig med hensyn til, at mænd og kvinder er mennesker, naturligvis ikke. Det vil le jo være det rene pludder, og jeg har da heller aldrig givet udtryk for andet.

Det, der interesserer mig, fru Annette Just, er, at samtlige partier i dag har gjort det helt klart, at de ønsker at appellere til arbejdsmarkedets parter om, at ligelønslovens bogstav bliver taget højtideligt ved de kommende overenskomstforhandlinger.

Vil Fremskridtspartiet være med til at tilslutte sig dette, eller vil de ikke? Det er det, hele denne debat har handlet om.

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Må jeg gøre fru Lilli Gyldenkilde opmærksom på, at ligelønsloven er vedtaget. Det er gældende dansk lov. Det kan der ikke laves om på. Derfor er det en selvfølge.